

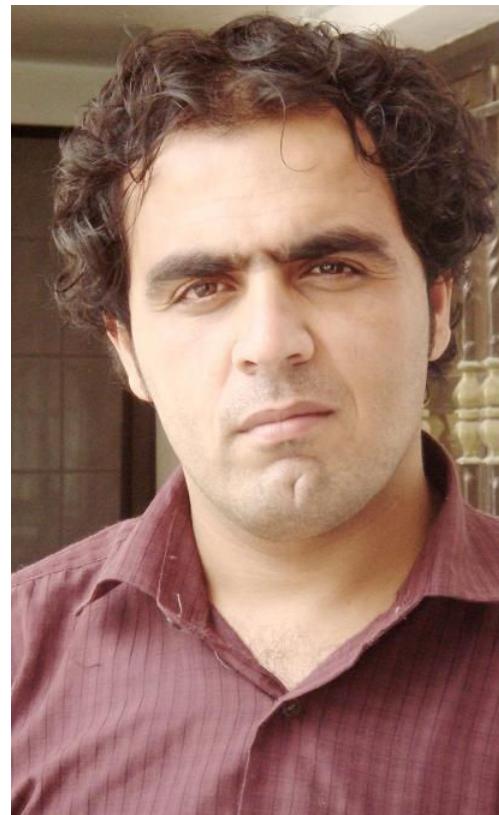
ئاين و دوا قوناغه كانى كوتايى مرؤى

گومان حقيقى خودا و ئاين به ديار ده خات، ناك گله كۆمەو سەركوتىرىن و كوشتنى ئوانەي كە گومانيان بۇ دروست دەبىت، لە بەرابر ئاين و خودا

ريپوار رەزا چوچانى

بەشى دوودەم و كوتايى

بە هەر حال ئەگەر بگەرەيىنەو سەربونى خودا و بېرسىن ئايد بونى خودا، بونىكى بەرجەستەيى، يان ئايد بونى خودا چ بونىكە كە تەواوى مروقايدەتى سەرقالى سەلماندى بون و نەبونى خودان، كە ئەمەش بوقونگەلىكى زۇرى لەسەرھەيە، ئىمە بۇ ئەم مەبەستە دەچىنە لاي جۇن ماڭوارى، كە لە كەتىبەكەي خۆى لە بارەي فەسلەفەي وجودىيەتەوە نوسىيويەتى، كاتىك باس لە بونى خودا دەكەت و دەلىت "مەبەستمان لەوە چىيە كە دەلىن" خودا ھەيە؟، وىنای ئىمە بۇ خودا ھەرچىيەك بىيت، بەلام خودا بابەتىك نىيە وەكۇ شتىك لە ناو جىهاندا بونى ھەبىت، تەنانەت ئەگەر وەقمان ئەو پەنهانە، يان تا رادەيەك لە جىهاندا ھەيە، بەلام بە دلنىايىيەو ئەو شتىك نىيە لە شتەكان، واتە كاتىك كە دەلىن خودا ھەيە، ئەمە ناماي ئەۋە نىيە كە دەشى بە رېكەوت لە جىهاندا بىبىن".

كەواتە گەرانەوە بۇ لاي خودا و پرسىyar لە بونى خودا، يان روتىر بەراورد كردىنى ئەو ھەموو ئاينە و كارىگەر بونىانيان بەسەر فەزاي گشتىيەوە، وامان لىيەدەكەت كە بېرسىن، ئايد چ نەيىنەك ھەيە لەو پەيوەستبۇنانەي كۆمەلى مروقايدەتى بە "راستىيەكى نەبىنراو" دوھ، يان دەبىت بۇچى مروۋەھىنە پەيوەست بىت بەو "راستىيە نەبىنراو" دوھ، كە رى لە گەشەسەندىن تىپۋانىن و تىھزىرنەكانى بىگرىت، لە ئاست دۆزىنەوەي ئەو حەقىقەتى، كە ھەموان سەرقالى كەشىف كردىن و دۆزىنەوەي شارپىگايمەك، كە بىيانباتەوە سەر ئەو رەھەندە شاراوهى كە فيكى مروۋە سەرقالى كەشىفرەنەيەتى.

كەواتە رۆلى مروۋە چىيە لەم نىيەندەدا، ئايد ئاراستەيەك كە خۆى دەسەپىننەت بەسەر تىپۋانىن و تىھزىرنەكانى مروۋىدا، نابىتە هوڭارى دامالىنى مروۋە، لەو ئاراستە عەقلەيە كە لە ئىنساندا خۆى بەرجەستە دەكەت؟

بۇيە لىرەوە دەگەرەيىنەو سەرپرسىyar سەرەكىيەكەمان، كە پەيوەستە بە مروۋېبۇنمەوە، ئايد مروۋېبۇنى ئىمە چ دەروازەيەكى بە روماندا كردۇتەوە، بەرھو ئاراستە تىپرامانەكانمان لە بارەي ئەو رېكەريانە كە

دواجار هندیک له مرؤژه دهسته و سان ده کات، له به رانبهر ئه و حالتانه که پیویسته به شیوه یه کی عه قلانیه وه کارلیکی خومان بکهین له به رانبه ریاندا، دواتر ئه وهی پیویسته هله لوهسته لاه سهربکهین ئه وهیه، ئایه مرؤقبونی ئیمه له پیتاو هممو مرؤقبونی کدایه، یان دیسانه وه مرؤقبونی ئیمه ده بیتھ هوكاریک، بو تیکدانی ئاراسته مرؤقبونه کانی تر، که ئه مه یان به شیوه یه کی ناگایی مرؤفه کان، زور جار لیره و لهوی ده کهونه ناو ئه و هه ولانه که هندیک له مرؤفه کان دهیدن، بو ئه و تیکدانه زیانیانه که دواجار ده بنه کوسپکه گهوره، له به ردهم ریپه وه کانی کوی مرؤقا یه تی.

ئه گهر به جوریکی تر لهم رهه نده بروانین، ده بینین ته اوی ئه و مرؤفه به دمه ستانه که مهستیی ئاین و ئایدیولوزیا، واى لیکردون مرؤژه بهایه کی ئه توی نه بیت لایان، زور جاران به ویستی خویان نه که و تونه ته ناو ئه و حالتانه وه، دهشی له هندیک جاردا هندیک حالتی ناباو، مهودای تیفکرینه کانی مرؤژه پوشیت و له ئاراسته تیپوانینه عه قلانیه کان، لای برات و بیکاته کاراکته ریکی بیبیرکردنه وه و بیتیه زرین، له و دوخه که تیبده که ویت، له و کاته دا مرؤژه ده که ویتھ حالتیک، که ده بیتھ کاراکته ریک که ته اوی کاره کانی به پیچه وانه ئاراسته مرؤقا یه تیه کانه وهیه و لیوریزه له بیبیه ها کردنی ئینسان، که واته لیره دا ده بیت بپرسین، ئایه مرؤقبون چ مانایه ک ده دات به دهسته وه له و ها دو خیکدا.

دواتر کومه لیک پرسیاری تر خویان دیننه پیشه وه، تا به دوای وه لامه کانیاندا بگهربین و ته اوی پیشهات و دواهاته کانیان شرۆفه بکهین، که گرنگتیرینیان گه رانه وهیه بو لای مرؤژه و ئه و کایانه که مرؤژه ده بهسته وه به خویه وه.

مرؤژه تهنا يه ک بونه و هر دیان کوکراوهی بونه و هر کانی تریشه، مرؤژه بونه و هر دیان پرژه یه، ئایه لهم سهره مهدا مرؤژه له هه ولی پاراستنی شوناسی مرؤقبونی خویدایه، یاخود له هه ولی به جیگه یاندنی فهرمانیکه بو ئه وهی تیکه ل به پرسه یه ک بیت، که پرسه یه دامالینی مرؤژه له ته اوی ئه و هزیفانه که پیویسته له به رچاوی بگریت، رهنگه بپرسین ئایه ئه و فهرمانه چیه که مرؤژه لهم سهره مهدا به جیدیده گهیه نیت، رهنگه لیره دا روبه روی ئیشکالیه تیک ببینه وه بو وه لامدانه وهی ئه م پرسیاره، چونکه وه لامی ئه م پرسیاره روبه روی حالتیکمان ده کاته وه، لیوریزه له تیفکرین له ئاست مرؤقبونی خوماندا، مرؤژه لهم سهره مهدا مرؤژه يان کالا، که رهنگه بتوانین ئاسانتر پیناسه کالا به سهربه پسنه پینین، و هک له مرؤژه، چونکه ئه وهی ههستی پیدده کریت دورونزیک هه مومن بارگاوین به زیانیک، که له هندیک حالتدا بې ئاگایی خومانه وه، تیکه ل به پرسه یه کمان ده کات، که تا ناخمان غرقي بیئیحاسیمان ده کات، تاسهربیسقان دامانده مالیت له ته اوی ئه و سوزانه که ده بیت هه میشه له به رانبهر مرؤقدا، له ناو تیفکرین و تیپوانینه کانماندا جیگه خویان بکهنه وه، تا خالی کوتا دامانده مالیت له بیرکردن وه و هله لوهسته کردن له سهربه ئه و گومانانه که زور جار، روبه ری هزیمان ده پوشن، دواتر ده بیت بگهربینه وه سهربه ئه و گومانانه که زور جار ده سه لاته تولیتارییه کان، به رانبهر به تاکه کانی خویان دهیکه، که له کاتی تردا دیننه سهربه ئه م با بهت "لیره دا مه بهسته ئه و بیزیانه یه، که ته اوی ده سه لاته کان له به رانبهر مرؤقدا دهیکه."

کیشنه‌ی گهوره‌ی مروّه‌لهم سهردده‌دا، دورکه‌وتنه‌وهی له و ریگایانه‌ی که دوباره بهره‌و مروقبونی دهینته‌وه، بهو پییه که ئیستا مروّه‌روبه‌روی حالتیک بوته‌وه، که ئهونده‌ی گرنگی به کالاکردنی خوی ده‌دات، ئهونده نایه‌وهیت بگه‌پیته‌وه سهرئه و ئاراستانه‌ی که بهره‌و کاملبون و ئینسانیونی ده‌بن، کاتیکیش مروّه ئاراسته‌ی گرت بهره‌و به کالابونی خوی، ئیتر دهستبه‌رداری ته‌واوی ئه و تیه‌زینانه ده‌بیت، که دوباره دیگیرنه‌وه بهره‌و دهرازه‌کانی ئینسانیون، لهم سهردده‌دا که ته‌واوی بیزکه و پروژه‌کانی مروّه بارگاوییه به به دهستکه‌وته مادییه‌کان، که باکی نیه بهوهی ئه‌م ده‌سکه‌وتانه له ج پیگه‌یه‌که‌وه ده‌ستی ده‌که‌وهیت، یان هرگیز بهلایه‌وه گرنگ نیه، که ئایه ئه‌م ده‌ستکه‌وتانه له ریگه‌ی شه‌رعیه‌وهیه یان ناشه‌رعی، به‌رچنگی ده‌خات، که هر کاتیک ئه‌م حالت‌هش زالبوو به‌سهرئه‌خلاقیات‌کانی مروّه‌دا، یه‌که‌مین کاردانه‌وهی له ده‌ستدانی به‌ها ئینسانییه‌کان ده‌بیت.

بویه ده‌توانین بلیین له سهردده‌میکدا، که مروّه ئاراسته‌ی گرت بهره‌و به کالابون، ئه و سهردده‌مه ده‌بیت به‌سهردده‌می کوتا بونی مروّه و ده‌ستبه‌رداریونی مروّه دابنیت، له به‌رانبه‌ر ئه و ته‌وزمانه‌ی که مروّه له ئیحساس و بیرکردن‌وه و تیروانینه‌کانی داده‌مالان و ته‌سلیمی دوختیکی ده‌که‌ن، که لیوپریزه له بیبه‌هاکردنی ئینسان و بچوکردن‌وه و لیس‌هندنه‌وهی قهدر و قیمه‌تکانی، ئه و کات مروّه هیچ ناییت جگه له بونه‌وه‌ریکی خالی له بیرکردن‌وه، بونه‌وه‌ریک که ته‌واوی جوله‌کانی له پیناو کومه‌لیک شتی ره‌مزیدا ده‌بیت، که ته‌واوی ژیانی بو ته‌رخان ده‌کات، له و ده‌مده‌دا ئه‌وهی له مروّه‌وه نزیکه دنیا مادییه‌که‌یه، که ته‌واوی بیرکردن‌وه‌کانیشی لیده‌سینیت‌وه و ده‌یکاته روبوتیک، که هه‌ستیاری خوی له ده‌ست ده‌دات و چیتر ناتوانیت و دک مروّه، مامه‌له له‌گه‌ل ده‌ورو به‌ره‌که‌یدا بکات، دوریش نیه و دک کالایه‌ک سه‌ودا به خویه‌وه بکات.

تیبینی:

ئه‌م نوسینه به دوو بهش له ژماره‌کانی (429) و (430) رۆژنامه‌ی هاولاتیدا بالدو کراوه‌تنه‌وه.

Rohani1983@gmail.com